Huszár Ágnes

A vallás mint a politika eszköze

VISSZHANG - LXI. évfolyam, 3. szám, 2017. január 20.

Egyetértek Fazekas Csabával és Gábor Györggyel, amikor a jelenlegi kormány intézkedéseit értelmezve így fogalmaznak: „A politika eszközévé téve a vallást, s a vallási érzületet saját legitimációjához használva fel időtlennek és megkérdőjelezhetetlennek szándékszik feltüntetni a saját politikai hatalmát” (Fazekas Csaba–Gábor György: *Egész népemet fogom (hit)taní-tani, ÉS,* 2016/51–52., dec. 21.)

A politikai hatalomnak ezt a manipulációját a Lutheránus Világszövetség alelnöke, Fabiny Tamás evangélikus püspök 2016. november 4-én Magdeburgban elmondott beszédében „politikai kereszténységnek” nevezte *(www.evangelikus.hu).* Jellemzője a „politikai és a vélt egyházi érdek” összefonódása. A püspök az egyházi finanszírozás megoldatlan voltában látja annak alapvető okát, hogy az egyházak a „politikai pártokkal kokettálnak”, a politikai erő pedig a „tenyeréből eteti” őket.

Bár Fabiny Tamás a politikai kereszténység példájaként Lengyelországot, Oroszországot és Ukrajnát említette, világos, hogy a hazai viszonyokra is gondolt. Annál is inkább, mivel az utóbbi években a magyar kormány nagyon látványosan készült arra, hogy a reformáció ötszázadik évfordulójának megünnepléséből 2017-ben politikai tőkét kovácsoljon. A magyarországi ünnepségeket előkészítő bizottság tagja a két református főméltóság, Orbán Viktor és Kövér László, valamint az EMMI-miniszter és református lelkipásztor, Balog Zoltán. A kormányzati propagandában soha nem felejtik el megemlíteni egyes kormánytagok és más közéleti szereplők kálvinista felekezeti elkötelezettségét: a cikkben idézett Lázár János éppúgy presbiter a saját gyülekezetében, mint Varga Mihály vagy az MMA-elnök Fekete György. Az Emberi Erőforrások Minisztériumában szinte csak az MRE-hez szorosan kapcsolódó személyek foglalhatnak el fontos beosztást – Hoppál Pétertől Czibere Károlyon át Czunyiné Bertalan Juditig.

A politikai hatalom „tenyérből etetés”-e pedig igazán nagyvonalú. Az elmúlt években számos templomot, gyülekezeti házat újítottak fel. Jutott a jóból a MRE-hez tartozó egyéb intézményeknek is. Az 1615/2015-ös kormányhatározat a Károli Gáspár Református Egyetemnek juttatta a Múzeum utca 17-ben található Károlyi–Csekonics-palotát, Budapest egyik legszebb neobarokk épületét. 2016. december 22-én még találtak a közös ládafiában majdnem 13 milliárd forintot arra, hogy felújítsák az impozáns körlépcsős hallt, a grófi dolgozószobát, a Wekerle-termet és a Lotz Károly Bachus diadalmenetét ábrázoló freskójával díszített 300 fős báltermet. Az épület nyilván pompásan szolgálja majd a puritánságáról híres református iskolaügyet.

A Magyarországi Református Egyház vezetősége sem marad hálátlan ennyi „atyafiságos” jóindulat láttán. A médiát bejárta a kép, amelyen a MRE Zsinatának lelkészi elnöke, Bogárdi Szabó István süvegben, palástban megáldja a felcsúti stadiont. A Dunántúli Református Egyházkerület főjegyzője (püspökhelyettese), Köntös László az általa alapított *reposzt.hu* nevű közösségi blogon saját példájával buzdított kvótaügyben *nem*mel szavazásra, és soha nem mulaszt el egyetlen alkalmat sem a jelenlegi kormány legitimálására. Amikor pedig néhányan kritizálták e miatt, így válaszolt: „Az a probléma velem, hogy ami a világnézeti beállítódást, a keresztyénséghez való viszonyt, a Nyugat elmúlt évtizedek alatti szellemi folyamatainak az értelmezését illeti, Orbán-párti vagyok.” *(www.reposzt.hu)*

Ennyire egyszerű ez.